

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/44/ES

zo 6. mája 2009,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/26/ES o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov a smernica 2002/47/ES o dohodách o finančných zárukách, pokiaľ ide o prepojené systémy a úverové pohľadávky

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EUROPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky (1),

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (2),

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy (3),

keďže:

- (1) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES (4) sa zaviedol režim, podľa ktorého sa konečné zúčtovanie prevodných príkazov a vysporiadanie, ako aj vymáhateľnosť vecnej záruky zabezpečujú v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov tak pri domácich ako aj pri zahraničných účastníkoch.
- (2) V hodnotiacej správe Komisie zo 7. apríla 2006 o smernici 98/26/ES o konečnom zúčtovaní sa konštatuje, že smernica 98/26/ES vo všeobecnosti funguje dobre. Zdôrazňuje sa v nej, že v oblasti zúčtovacích systémov platieb a cenných papierov sa môžu uskutočniť niektoré dôležité zmeny a tiež sa v nej konštatuje, že existuje určitá potreba objasniť a zjednodušiť smernicu 98/26/ES.
- (3) Hlavnou zmenou je však zvyšujúci sa počet prepojení medzi systémami, ktoré v čase prípravy smernice 98/26/ES fungovali takmer výhradne na vnútroštátnom a nezávislom základe. Táto zmena je jedným z výsledkov smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi (5) a Európskeho kódexu správania pri zúčtovaní a vyrovnávaní. So

zámerom prispôbiť sa tomuto vývoju, by sa mala objasniť koncepcia interoperabilného systému a zodpovednosť systémových prevádzkovateľov.

- (4) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES (6) sa vytvoril jednotný právny rámec Spoločenstva pre cezhraničné používanie finančných záruk, čím sa zrušila väčšina formálnych požiadaviek, ktoré sa tradične uplatňovali pri dohodách o zárukách.
- (5) Európska centrálna banka rozhodla zaviesť od 1. januára 2007 úverové pohľadávky ako prípustný druh záruky pre úverové operácie Eurosystemu. Európska centrálna banka odporučila rozšíriť rozsah pôsobnosti smernice 2002/47/ES s cieľom maximalizovať hospodársky vplyv používania úverových pohľadávok. Hodnotiaca správa Komisie z 20. decembra 2006 o smernici o dohodách o finančných zárukách (2002/47/ES) sa zaoberala touto problematikou a podporil sa v nej názor Európskej centrálnej banky. Používaním úverových pohľadávok sa rozšíri škála dostupných záruk. Okrem toho ďalšia harmonizácia v oblasti platobných systémov a zúčtovacích systémov cenných papierov by viac prispela k tomu, aby sa medzi úverovými inštitúciami vo všetkých členských štátoch dosiahli rovnaké pravidlá hry. Ak by sa ešte viac zjednodušilo využívanie úverových pohľadávok ako záruky, bolo by to prínosom aj pre spotrebiteľov a dlžníkov, pretože využívanie úverových pohľadávok ako záruky by mohlo v konečnom dôsledku viesť k intenzívnejšej hospodárskej súťaži a lepšej dostupnosti úverov.
- (6) S cieľom zjednodušiť používanie úverových pohľadávok je dôležité zrušiť alebo zakázať akékoľvek administratívne pravidlá, ako napríklad oznamovacie a registračné povinnosti, ktoré by znemožňovali postupovanie úverových pohľadávok. Podobne s cieľom neohrozovať pozíciu príjemcov záruky by dlžníci mali mať možnosť právoplatne sa voči veriteľom zriecť svojich práv kompenzácie. Rovnaké zdôvodnenie by sa malo uplatniť aj pokiaľ ide o potrebu zaviesť pre dlžníka možnosť vzdať sa uplatňovania pravidiel o bankovom tajomstve, keďže inak by príjemca záruky mohol mať nedostatočné informácie na to, aby náležite posúdil hodnotu podkladových úverových pohľadávok. Týmto ustanoveniami by nemala byť dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (7).

(1) Ú. v. EÚ C 216, 23.8.2008, s. 1.

(2) Stanovisko z 3. decembra 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

(3) Stanovisko Európskeho parlamentu z 18. decembra 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 27. apríla 2009.

(4) Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

(5) Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

(6) Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43.

(7) Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66.

- (7) Členské štáty nevyužili možnosť podľa článku 4 ods. 3 smernice 2002/47/ES neuznávať právo na privlastnenie v prípade príjemcu záruky. Toto ustanovenie by sa preto malo vypustiť.
- (8) Smernice 98/26/ES a 2002/47/ES by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (9) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú v maximálne možnej miere vyjadrovať vzťah medzi touto smernicou a opatreniami prijatými na jej transpozíciu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 98/26/ES

Smernica 98/26/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Odôvodnenie 8 sa vypúšťa.
2. Vkladá sa toto odôvodnenie:

„(14a) Keďže príslušné vnútroštátne orgány alebo orgány dohľadu by mali zabezpečiť, aby sa prevádzkovatelia systémov, ktorí zriaďujú interoperabilné systémy, v čo najväčšej možnej miere dohodli na spoločných pravidlách o okamihu vstupu do interoperabilných systémov. Príslušné vnútroštátne orgány alebo orgány dohľadu by mali zabezpečiť, aby sa pravidlá o okamihu vstupu do interoperabilného systému koordinovali, pokiaľ je to možné a nevyhnutné, s cieľom zamedziť právnej neistote v prípade zlyhania zúčastneného systému.“
3. Vkladá sa toto odôvodnenie:

„(22a) Keďže v prípade interoperabilných systémov môže chýbajúca koordinácia toho, ktoré pravidlá o okamihu vstupu a neodvolateľnosti sa uplatnia, vystaviť účastníkov jedného systému alebo aj samotného systémového prevádzkovateľa vedľajším účinkom zlyhania v inom systéme; pre obmedzenie systémového rizika je žiadúce zabezpečiť, aby prevádzkovatelia interoperabilných systémov koordinovali pravidlá o okamihu vstupu a neodvolateľnosti v systémoch, ktoré prevádzkujú.“

4. Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:
 - a) v písmene a) sa slovo „ECU“ nahrádza slovom „EUR“;
 - b) v písmene c) sa druhá zarážka nahrádza takto:

„— operáciami centrálnych bánk členských štátov alebo Európskej centrálnej banky v súvislosti s ich úlohami centrálnych bánk.“

5. Článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

- a) písmeno a) sa mení a dopĺňa takto:
 - i) prvá zarážka sa nahrádza takto:

„— medzi tromi alebo viacerými účastníkmi, nepočítajúc systémového prevádzkovateľa tohto systému, prípadného zúčtovacieho agenta, prípadnú centrálnu protistranu, prípadný zúčtovací ústav alebo prípadného nepriameho účastníka, so spoločnými pravidlami a štandardizovanými úpravami pre zúčtovanie cez centrálnu protistranu alebo bez nej alebo vykonávanie prevodných príkazov medzi účastníkmi,“;

- ii) dopĺňa sa tento pododsek:

„Usporiadanie vytvorené medzi interoperabilnými systémami nepredstavuje systém.“;

- b) v písmene b) sa prvá a druhá zarážka nahrádzajú takto:

„— úverovú inštitúciu v zmysle článku 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (prepracované znenie) ^(*) vrátane inštitúcií uvedených v článku 2 uvedenej smernice,

— investičnú spoločnosť v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi ^(**) s výnimkou inštitúcií uvedených v zozname v článku 2 ods. 1 uvedenej smernice,

^(*) Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

^(**) Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.“;

- c) písmeno f) sa mení a dopĺňa takto:

- i) prvý pododsek sa nahrádza takto:

„f) ‚účastník‘ znamená inštitúciu, centrálnu protistranu, zúčtovacieho agenta, zúčtovací ústav alebo systémového prevádzkovateľa.“;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

ii) tretí pododsek sa nahrádza takto:

„Členský štát môže rozhodnúť, že na účely tejto smernice môže byť za účastníka považovaný nepriamy účastník, ak je to odôvodnené na základe systémového rizika. V prípadoch, keď sa nepriamy účastník považuje za účastníka na základe systémového rizika, neobmedzuje sa tým zodpovednosť účastníka, prostredníctvom ktorého nepriamy účastník zadáva prevodné príkazy do systému;“;

d) písmeno g) sa nahrádza takto:

„g) ‚nepriamy účastník‘ znamená inštitúciu, centrálnu protistranu, zúčtovacieho agenta, zúčtovací ústav alebo systémového prevádzkovateľa so zmluvným vzťahom s účastníkom systému vykonávajúceho prevodné príkazy, čo umožňuje nepriamemu účastníkovi zadávať prevodné príkazy cez systém, pokiaľ je nepriamy účastník systémovému prevádzkovateľovi známy;“;

e) písmeno h) sa nahrádza takto:

„h) ‚cenné papiere‘ znamenajú všetky nástroje uvedené v oddiele C prílohy I smernice 2004/39/ES;“;

f) v písmene i) sa prvá zarážka nahrádza takto:

„— akýkoľvek pokyn účastníka poskytnúť príjemcovi čiastku peňazí prostredníctvom účtovného zápisu na účty úverovej inštitúcie, centrálnej banky, centrálnej protistrany alebo zúčtovacieho agenta alebo akýkoľvek pokyn, ktorý vedie k prevzatiu alebo plneniu platobnej povinnosti vymedzenej pravidlami systému, alebo“;

g) písmeno l) sa nahrádza takto:

„l) ‚zúčtovací účet‘ znamená účet v centrálnej banke, u zúčtovacieho agenta alebo centrálnej protistrany, ktorý sa používa na držanie finančných prostriedkov alebo cenných papierov a na zúčtovanie transakcií medzi účastníkmi v systéme;“;

h) písmeno m) sa nahrádza takto:

„m) ‚vecná záruka‘ znamená všetky speňažiteľné aktíva vrátane, bez obmedzenia, finančnej záruky uvedenej v článku 1 ods. 4 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES zo 6. júna 2002 o dohodách o finančných zárukách (*), poskytnuté v rámci záložnej zmluvy (vrátane peňazí poskytnutých v rámci záložnej zmluvy), v rámci dohody o spätnej kúpe alebo podobnej dohody, alebo inak s cieľom zabezpečiť práva a povinnosti, ktoré môžu

vzniknúť v súvislosti so systémom, alebo poskytnuté centrálnym bankám členských štátov alebo Európskej centrálnej banke;

(*) Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43.“;

i) dopĺňajú sa tieto písmená:

„n) ‚pracovný deň‘ pokrýva denné aj nočné vyrovnávanie a zahŕňa všetky prípady, ktoré nastanú v priebehu pracovného cyklu systému;

o) ‚interoperabilné systémy‘ znamenajú dva alebo viac systémov, ktorých systémoví prevádzkovatelia ustanovili medzi sebou vzájomné usporiadanie, ktoré zahŕňa výkon prevodných príkazov medzi systémami;

p) ‚systémový prevádzkovateľ‘ znamená subjekt alebo subjekty právne zodpovedné za prevádzkovanie systému. Systémový prevádzkovateľ môže pôsobiť aj ako zúčtovací agent, centrálna protistrana alebo zúčtovací ústav.“;

6. Článok 3 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Prevodné príkazy a vysporiadanie sú právne vynútiteľné a záväzné pre tretie strany aj v prípade konkurzného konania voči účastníkovi pod podmienkou, že prevodné príkazy vstúpili do systému pred okamihom začatia takéhoto konkurzného konania, ako je vymedzené v článku 6 ods. 1 To platí aj v prípade konkurzného konania voči účastníkovi (v príslušnom alebo interoperabilnom systéme) alebo voči systémovému prevádzkovateľovi interoperabilného systému, ktorý nie je účastníkom.

Ak prevodné príkazy vstúpili do systému po okamihu začatia konkurzného konania a vykonali sa v priebehu pracovného dňa, ako je vymedzený pravidlami daného systému, počas ktorého sa takéto konanie začalo, sú právne vynútiteľné a záväzné voči tretím stranám iba vtedy, ak systémový prevádzkovateľ môže dokázať, že v čase, keď sa tieto prevodné príkazy stali neodvolateľnými, si nebol vedomý a ani si nemohol byť vedomý začatia takéhoto konania.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„4. V prípade interoperabilných systémov si každý systém vo svojich pravidlách určí okamih vstupu do vlastného systému tak, aby sa v maximálnej možnej miere zabezpečilo, že pravidlá všetkých príslušných interoperabilných systémov sú v tejto oblasti skoorinované. Pokiaľ nie je výslovne uvedené inak v pravidlách všetkých systémov, ktoré sú súčasťou interoperabilných systémov, na pravidlá okamihu vstupu jedného systému nemajú vplyv žiadne pravidlá iných systémov, s ktorými je interoperabilný.“;

7. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Členské štáty môžu stanoviť, že začatie konkurzného konania voči účastníkovi alebo systémovému prevádzkovateľovi interoperabilného systému nebráni použitiu finančných prostriedkov alebo cenných papierov dostupných na zúčtovancom účte tohto účastníka na plnenie záväzkov tohto účastníka v systéme alebo v interoperabilnom systéme v pracovný deň začatia konkurzného konania. Členské štáty môžu tiež stanoviť, že úverový nástroj poskytnutý takémuto účastníkovi, prepojený so systémom, sa na základe dostupnej existujúcej vecnej záruky použije na plnenie záväzkov tohto účastníka v systéme alebo v interoperabilnom systéme.“

8. V článku 5 sa dopĺňa tento odsek:

„V prípade interoperabilných systémov si každý systém vo svojich pravidlách určí okamih neodvolateľnosti tak, aby sa v maximálnej možnej miere zabezpečilo, že pravidlá všetkých príslušných interoperabilných systémov sú v tejto oblasti skordinované. Pokiaľ nie je výslovne uvedené inak v pravidlách všetkých systémov, ktoré sú súčasťou interoperabilných systémov, na pravidlá okamihu neodvolateľnosti jedného systému nemajú vplyv žiadne pravidlá iných systémov, s ktorými je interoperabilný.“

9. Článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

Konkurzné konanie nemá spätné účinky na práva a povinnosti účastníka vyplývajúce z jeho účasti v systéme alebo v súvislosti s ňou pred okamihom začatia takéhoto konania, ako je vymedzené v článku 6 ods. 1. To platí okrem iného aj vo vzťahu k právam a povinnostiam účastníka v interoperabilnom systéme alebo systémového prevádzkovateľa interoperabilného systému, ktorý nie je účastníkom.“

10. Článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

1. Práva systémového prevádzkovateľa alebo účastníka na vecnú záruku, ktorá sa im poskytuje v súvislosti so systémom alebo akýmkoľvek interoperabilným systémom, a práva centrálnych bánk členských štátov alebo Európskej centrálnej banky na vecnú záruku, ktorá sa im poskytla, nie sú dotknuté konkurzným konaním voči:

- a) účastníkovi (v príslušnom systéme alebo v interoperabilnom systéme),
- b) systémovému prevádzkovateľovi interoperabilného systému, ktorý nie je účastníkom,

c) protistrane k centrálnym bankám členských štátov alebo Európskej centrálnej banke, alebo

d) akejkolvek tretej strane, ktorá poskytla vecnú záruku.

Takáto vecná záruka sa môže použiť na uspokojenie týchto práv.

2. Ak sú cenné papiere, vrátane práv k cenným papierom, poskytnuté ako vecná záruka účastníkom, systémovým prevádzkovateľom alebo centrálnym bankám členských štátov alebo Európskej centrálnej banke podľa odseku 1 a ich právo, alebo právo akéhokoľvek splnomocneného zástupcu, agenta alebo tretej osoby konajúcej v ich mene, k týmto cenným papierom je právoplatne zaznamenané v registri, účtovnom systéme alebo centrálnom depozitnom systéme nachádzajúcom sa v členskom štáte, určenie práv takýchto subjektov ako držiteľov vecnej záruky, pokiaľ ide o tieto cenné papiere, sa riadi právom tohto členského štátu.“

11. Článok 10 sa nahrádza takto:

„Článok 10

1. Členské štáty určia systémy a príslušných systémových prevádzkovateľov, ktorí sa majú zahrnúť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, oznámia ich Komisii a informujú Komisiu o orgánoch, ktoré určili v súlade s článkom 6 ods. 2

Systémový prevádzkovateľ oznámi členskému štátu, ktorého právo sa uplatňuje, účastníkov systému vrátane všetkých prípadných nepriamych účastníkov, ako aj akúkoľvek zmenu, ktorá sa ich týka.

Okrem oznamovania údajov uvedených v druhom pododseku môžu členské štáty podriať systémy, ktoré patria do ich právomoci, požiadavkám dohľadu alebo povoľovania.

Inštitúcia na požiadanie informuje kohokoľvek, kto má oprávnený záujem, o systémoch, v ktorých je účastníkom, a poskytne mu informácie o hlavných pravidlách, ktorými sa spravuje fungovanie týchto systémov.

2. Systém, ktorý bol určený skôr, ako nadobudli účinnosť vnútroštátne ustanovenia na vykonanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/44/ES zo 6. mája 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/26/ES o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov a smernica 2002/47/ES o dohodách o finančných zárukách, pokiaľ ide o prepojené systémy a úverové pohľadávky (*), sa aj naďalej považuje za určený na účely tejto smernice.

Prevodný príkaz, ktorý vstúpi do systému pred nadobudnutím účinnosti vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa vykonáva smernica 2009/44/ES, ale ktorý sa vyrovná po nadobudnutí ich účinnosti, sa považuje za prevodný príkaz na účely tejto smernice.

(*) Ú. v. EÚ L 146, 10.6.2009, s. 37“.

Článok 2

Zmeny a doplnenia smernice 2002/47/ES

Smernica 2002/47/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Odôvodnenie 9 sa nahrádza takto:

„(9) Vnútroštátne právne predpisy môžu na zníženie administratívneho zaťaženia osôb, ktoré využívajú finančné záruky v rozsahu pôsobnosti tejto smernice, v súvislosti s bezchybnosťou finančnej záruky týkajúcej sa týchto osôb požadovať jedine to, aby finančná záruka bola pod kontrolou prijímateľa záruky alebo osoby konajúcej v jeho mene, pričom sa nevylučujú záručné techniky, pri ktorých je poskytovateľ záruky oprávnený predmet záruky nahradiť alebo nadbytočnú časť záruky stiahnuť. Táto smernica by nemala členským štátom zakazovať, aby požadovali vydanie úverovej pohľadávky zahrnutím do zoznamu pohľadávok.“.

2. Odôvodnenie 20 sa nahrádza takto:

„(20) Táto smernica nemá vplyv na uplatnenie alebo účinnosť zmluvných podmienok finančných nástrojov alebo úverových pohľadávok poskytnutých ako finančná záruka, ako sú napríklad práva, povinnosti alebo iné podmienky stanovené v emisných podmienkach takýchto nástrojov, alebo akékoľvek iné práva, povinnosti alebo iné podmienky, ktoré platia medzi emitentmi a držiteľmi takýchto nástrojov alebo medzi dlžníkom a veriteľom takýchto úverových pohľadávok.“.

3. Dopĺňa sa toto odôvodnenie:

„(23) Táto smernica nemá vplyv na právo členských štátov stanovovať pravidlá na zabezpečenie účinnosti dohôd o finančných zárukách vo vzťahu k tretím stranám, pokiaľ ide o úverové pohľadávky.“.

4. Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 2 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) centrálna banka, Európska centrálna banka, Banka pre medzinárodné zúčtovanie, multilaterálna rozvojová banka v zmysle prílohy VI časti 1 oddielu 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (prepracované znenie) (*), Medzinárodný menový fond a Európska investičná banka;

(*) Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.“;

b) v odseku 2 písmene c) sa body i) až iv) nahrádzajú takto:

„i) úverovej inštitúcie v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2006/48/ES vrátane inštitúcií uvedených v článku 2 uvedenej smernice;

ii) investičnej spoločnosti v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi (*);

iii) finančnej inštitúcie v zmysle článku 4 ods. 5 smernice 2006/48/ES;

iv) poisťovne v zmysle článku 1 písm. a) smernice Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (tretia smernica o neživotnom poistení) (**), a poisťovne v zmysle článku 1 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení (**);

(*) Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

(**) Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 1.

(***) Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1.“;

c) v odseku 4 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) Poskytovaná finančná záruka pozostáva z hotovosti, finančných nástrojov alebo úverových pohľadávok;“;

d) v odseku 4 sa dopĺňa toto písmeno:

„c) Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčiť úverové pohľadávky, pri ktorých je dlžník spotrebiteľom v zmysle článku 3 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (*) alebo mikropodnikom alebo malým podnikom v zmysle článku 1 a článku 2 ods. 2 a 3 prílohy odporúčania Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 týkajúceho sa vymedzenia mikropodnikov, malých a stredných podnikov (**), okrem prípadov, keď príjmom alebo poskytovateľom záruky takýchto úverových pohľadávok je jedna z inštitúcií uvedených v článku 1 ods. 2 písm. b) tejto smernice.

(*) Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66.

(**) Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.“;

e) odsek 5 sa mení a dopĺňa takto:

i) v druhom pododseku sa dopĺňa táto veta:

„Pre úverové pohľadávky je ich zahrnutie do zoznamu pohľadávok predloženého príjemcovi záruky v písomnej forme alebo iným právne rovnocenným spôsobom dostačujúce na určenie úverovej pohľadávky a preukázanie poskytnutia pohľadávky poskytnutej ako finančná záruka medzi zúčastnenými stranami.“;

ii) za druhý pododsek sa vkladá tento pododsek:

„Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, členské štáty môžu stanoviť, že zahrnutie do zoznamu pohľadávok predloženého v písomnej forme alebo iným právne rovnocenným spôsobom príjemcovi finančnej záruky je dostačujúce aj na určenie úverovej pohľadávky a preukázanie poskytnutia pohľadávky poskytnutej ako finančná záruka voči dlžníkovi alebo tretím stranám.“.

5. Článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa mení a dopĺňa takto:

i) písmená b) a c) sa nahrádzajú takto:

„b) ‚dohoda o finančnej záruke s prevodom vlastníckeho práva‘ je dohoda, vrátane dohôd o spätnom odkúpení, pri ktorej poskytovateľ záruky prevádza plné vlastnícke právo k finančnej záruke alebo plný nárok na ňu na príjemcu záruky s cieľom zabezpečenia alebo iného krytia plnenia príslušných finančných záväzkov;

c) ‚záložná dohoda o finančnej záruke‘ je dohoda, pri ktorej poskytovateľ záruky poskytuje finančnú záruku v podobe zálohy do rúk príjemcu záruky alebo v jeho prospech, pričom poskytovateľ záruky si pri zriadení záložného práva ponecháva plné alebo kvalifikované vlastnícke právo k finančnej záruke alebo plný nárok na ňu;“;

ii) dopĺňa sa toto písmeno:

„o) ‚úverové pohľadávky sú peňažné pohľadávky vyplývajúce z dohody, podľa ktorej úverová inštitúcia v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2006/48/ES, vrátane inštitúcií uvedených v článku 2 uvedenej smernice, poskytuje úver v podobe pôžičky.“;

b) v odseku 2 sa druhá veta nahrádza takto:

„Žiadne právo na nahradenie, právo na vybratie prebytočnej finančnej záruky v prospech poskytovateľa záruky, alebo v prípade úverových pohľadávok právo na inkasovanie výnosov z nej až do odvolania, nemá vplyv na poskytnutie finančnej záruky príjemcovi záruky v zmysle tejto smernice.“.

6. Článok 3 sa mení a dopĺňa takto:

a) do odseku 1 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 1 ods. 5, ak sa úverové pohľadávky poskytujú ako finančná záruka, členské štáty nevyžadujú, aby vytvorenie, platnosť, bezchybnosť, priorita, vymáhateľnosť alebo dôkazná prípustnosť takejto finančnej záruky boli podmienené vykonaním akéhokoľvek formálneho úkonu, ako napríklad registrácie alebo oznámenia dlžníka úverovej pohľadávky poskytnutej ako záruka. Členské štáty však môžu vyžadovať vykonanie formálneho úkonu ako napríklad registrácie alebo oznámenia na účely bezchybnosti, priority, vymáhateľnosti alebo dôkaznej prípustnosti voči dlžníkovi alebo tretím stranám.“.

Do 30. júna 2014 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o tom, či sú ustanovenia tohto odseku aj naďalej primerané.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„3. Bez toho, aby bola dotknutá smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (*) avnútroštátne ustanovenia o nekalých podmienkach v zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby sa dlžníci úverových pohľadávok mohli písomne alebo iným právne rovnocenným spôsobom právoplatne zriecť:

i) svojich práv na kompenzáciu voči veriteľom úverových pohľadávok a voči osobám, ktorým veriteľ postúpil, v prospech ktorých založil alebo inak použil úverovú pohľadávku poskytnutú ako záruka; a

ii) svojich práv vyplývajúcich z pravidiel bankového tajomstva, ktoré by inak neumožňovali alebo obmedzovali schopnosť veriteľa úverovej pohľadávky poskytovať informácie o úverovej pohľadávke alebo dlžníkovi na účely použitia úverovej pohľadávky ako záruky.

(*) Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29.“.

7. Článok 4 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa toto písmeno:

„c) úverové pohľadávky predajom alebo privlastnením a započítaním ich hodnoty proti príslušným finančným záväzkom alebo na ich vyrovnanie.“;

b) v odseku 2 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) sa zmluvné strany v záložnej dohode o finančnej záruke dohodli na spôsobe ocenenia finančných nástrojov a úverových pohľadávok.“;

c) odsek 3 sa vypúšťa.

8. V článku 5 sa dopĺňa tento odsek:

„6. Tento článok sa neuplatňuje na úverové pohľadávky.“.

9. Za článok 9 sa vkladá tento článok:

„Článok 9a

Smernica 2008/48/ES

Ustanoveniami tejto smernice nie je dotknutá smernica 2008/48/ES.“.

Článok 3

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 30. decembra 2010. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uplatňujú tieto opatrenia od 30. júna 2011.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 5

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 6. mája 2009

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
J. KOHOUT